

Fängslande historia

BILD ELISABETH RANCKEN, EMILIA KONTULA & ANNA GRÖNLUND

Isabella Ginman,
Jenni Nihtilä &
Elias Westerén

I april fick vår grupp på sexton lärkor resa till Berlin. Före resan förberedde vi oss genom ett kortare projektarbete som vi sedan presenterade för Berlingruppen. Alla grupper fick ett eget expertisområde att presentera, områden som man fick se och uppleva i praktiken under själva resan till Berlin. Till projektets centrala teman hörde historia och kultur.

Under hela resan, från att ha landat vid Berlin-Tegels flygfält till avfärden mot Helsingfors, togs vi om hand av vår personliga guide Harald. Han har själv bott i Västberlin under den tiden då Berlinmuren fanns och kunde berätta om stadens historia från lokalbefolkningens perspektiv.

Under projektet lyftes kultur upp ur en lite annan synvinkel: mångkulturalism. I Berlin syntes tysk mångkulturalism i det mesta vi gjorde, särskilt i maten vi åt. Vi besökte även Kreuzberg, ett område i Berlin där en mycket stor andel av invånarna har turkiskt ursprung. I Kreuzberg fick vi höra en ivrig och engagerad guide berätta om området samt kulturen som uppkommit på området.

ETT TEMA SOM OCKSÅ var centralt var historia. Vårt hotell låg precis där muren tidigare stått. Muren är en del av vardagen i Berlin. Största delen av den har visserligen blivit förstörd, men på några ställen står betongblocken fortfarande kvar. Genom hela staden löper ett minnesmärke av muren i form av en metallinje med texten "Berliner Mauer 1961-1989". Dagligen färdas invånarna över gränsen.

– Det är som om muren aldrig skulle ha existerat, konstaterade Erik Mäkitalo som var med på resan.





ÄVEN ETT BESÖK vid Tränenpalast, en byggnad som hade fungerat som en gränsövergång mellan öst och väst, och ett museum om motståndsrörelser mot nationalsocialismen stod på programmet.

– Det är skrämmande att tänka på hur det var då, kommenterade lärkan Elisabeth Rancken besöket i Tränenpalast. Museet som behandlade motståndsrörelserna var verkligen ögonöppnande och alla lärde sig garanterat något nytt.

Många av oss trodde att nästan alla tyskar blint hade följt den nationalsocialistiska ledningen, men så var det inte.

Vi besökte många intressanta minnesmärken som var relevanta för vårt tema. Vi fick uppleva, se och höra om det ökända koncentrationslägret Sachsenhausen. Alla fängelsehistorier om livet i lägret som berättades för oss och de förskräckliga ruinerna vi fick se var intressanta. Det var en väldigt givande guidning.





EN AV VÅRA DAGAR ägnades åt dåtida Östtysklands säkerhetspolis, Stasi. Vi fick en guidning i Stasimuseet, som tidigare var Stasis huvudkontor. Vi lyssnade på väldigt gripande berättelser om hur Stasi t.ex. spionerade på människor. Samma dag besökte vi också Stasifängelset. Vi hade en väldigt bra guide, som visade och gick igenom fängelset samtidigt som han berättade om historien bakom stället och andra berättelser. Det var en unik upplevelse.

Två elever, Emilia Kontula och Jessica Korkman Lopes, sa så här efter besöket:

– Det var väldigt givande och man fick mycket information om sådant som man inte visste om tidigare. Det är viktigt att lära sig om detta, men förskräckligt såklart.

UNDER PROJEKTET FICK vi uppleva en hel del. Vi lärde oss om Tredje Rikets uppkomst, Tysklands splittring och DDR, och åt mat från olika delar av världen. Samtidigt bekantade vi oss också med moderna frågor som invandring. Projekt Berlin lät oss se bekanta koncept ur en annan synvinkel, och hjälpte oss fördjupa våra kunskaper genom erfarenhet. Resan var mycket lärorik och rekommenderas definitivt för alla som är intresserade av Tyskland, dess kultur och dess historia. ♦

Museet som behandlade motståndsrörelserna var verkligen ögonöppnande och alla lärde sig garanterat något nytt.

